

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvio Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Capvt VIII. Iter per Belgium ad Rhenum vsque.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

120 VITA S. LIBORII PATRONI

subscriptus. Anno vero 836. à concilio Aquisgranensi II. ad Pippinum Aquitaniae Regem missi Aldricus Cenomanica urbis & Herchinradus Parisiorum Episcopi. Atque ex hoc ipso coetaneo scriptore patet, Ercanradum tunc Episcopū fuisse, non Inchadum. In Parisiensi concilio an. 846. Erchenradus appellatur; apud Flodoardum lib. 3. cap. 1. Ercamradus.

Mons Matr. f Gallicè Mont-matre. in eo casus capite S. Dionysius Parisorum Apostolus, cum SS. Rustico & Eleutherio, de quibus agemus 9. Octobris. Distabat is locus ab urbe Lutetiâ mille circiter passus, celebratus in annalibus nostris, quod isthic in æde Deipara Virginis S. Ignatius Loyola cum Socijs aliquot, votis Deo nuncupatis, prima posuit conflande Societatis fundamenta.

S. Dionysij monasterium. g Sepultus fuit S. Dionysius in fundo Catulliaco, à Catullâ piâ muliere; ubi dein vicus coaluit, qui in Via S. Genouefæ 3. Ianuarij cap. 4. nu. 16. Catholicensis appellatur, sive Catholacensis, & in 2. Vitâ n. 14. Catholicensis, diciturq; in sexto à Parisius miliiario situs. Dagobertus Rex sumptuissimam isthic ecclesiam & monasterium edificauit, quod varijs deinde priuilegijs, reliquijs, Regum mausoleis ac donarijs ornatum.

C A P V T VIII.

Iter per Belgium ad Rhenum usque.

323
322
321
320
323. Interim festinantes cum summâ alacritate iter suum peragere, deuenerunt ad villam, quæ a Gebaloha nominatur. Vbi, sicut anteà multorum fides & deuotio remunera-ta, sic etiam quorundam contumacia dignâ est correptione castigata. Contigit namque ibidem, ut fluuiolum quemdam transire de-berent,

berent. Quò cùm proximarent, hi qui san- *in flumen,*
 etum feretrum portabant, quatuor, qui po- *fracto pon: a,*
 steriora eius tenebant cornua, recto tramite *labuntur,*
 per vadum aquæ incedere volebant. Totidem *vado transi-*
 autem reliqui, priorem eius partem gestantes *re abnuentes*
 in humeris, pontem magis, per quem transi- *ne madefie-*
 rent, quærere se velle asserebant, in tam præ- *rent;*
 claro Sanctorum obsequio calceamenta sua
 madefacere dignantes. Qui cùm ad pon-
 tem quemdam venissent, & venerabilem the-
 saurum secum portantes, super eum transi-
 rent, repente rupto sub pedibus eorum in-
 strumento lignorum, omnes illi, qui in vado
 vel pedes intingere aspernabantur, ex alto
 cadentes, in profundo flumine submersi sunt;
 meritis tamen sanctorum artuum, quos fere-
 bant, illæsi euasere: illud verò sacratissimum
 feretrum ab eâ parte, quâ ab illis, antequam *feretro &*
 caderent, tenebatur, (mirum dictu) nemine *ceteris illa-*
 contingente, in aëre pendebat immobile,
 donec accurrere possent, qui illud accipien-
 tes, ad vadum reueherent: atque ita demum
 cœpto itinere perrexerunt.

36. Ex quo loco non longum iter emensi,
 consuetum virtutis Dei testimonium ad com-
 probanda merita electi sui videre meruerunt.
 Id ipsum tamen, quod factum est, quo appell-
 letur nomine, non satis occurrit. Euentū fuisse
 dixerim? sed non solet res talis casu eueni-
 re. Miraculum nominem? sed id non magno- *energamen*
 perè quisquam eorum admirabatur. *Quis Bauacensis*

722 VITA S. LIBORII PATRONI

enim velut nouum miretur, quod saepius in-
tuetur; Mulier à dæmonio liberata est. Magna
Dei pietas, magnum Confessoris eius meri-
tum, rem alibi raram, in illo itinere fecit esse
visitatam. Quæ tamen mulier tunc à valdè
diuturnâ vexatione saluata, (nam quindecim
annis eâ laborauerat) haudquaquam ingrata
suo extitit Saluatori. Cùm enim esset de ca-
stello, quod b Bauaca nominatur, non infimis
orta natalibus, relictâ patriâ & parentibus,
Deo & S. Liborio sedum viueret, seruituram
deuouit; secutaque sancta pignora usque ad
locum, in quo hactenus requiescunt, in eo-
rum seruitio reliquum vitæ suæ spatum trans-
egit. Circa hæc eadem loca & alia plurima
sunt in viâ ostensa miracula: sed nobis festi-
nantes illos ad patriam stylo prosequentibus
non vacat in singulis immorari.

37. Cùm ad Rhenum fluum peruenis-
sent, erant in sancto illo comitatu prouincia-
rum occidentalium populi infinitæ multitu-
dinis, qui de longinquis locis illuc securti, iam
necessariò reuerti ad propria debuerunt. Oc-
currit verò nō minor mortalium numerus ex
nationibus orientalem eiusdē fluminis ripam
incolentibus; & maximè Saxones nostri, quo-
rum confinia non longè ab amne memo-
rato distant. Ipsi enim nuper ad fidem vocati,
auditâ tantorum famâ signorum gregatim ex-
suis vndique locis eò confluxere. Stabant igit-
ur in vitroque littore turbæ innumerabiles,
diuerso

*Sancti ser-
vizio se de-
nuet:*

*alia mira-
cula;*

*plurimi piè
comitar-
tior.*

diuerso nimis affectu sese inuicem contem-
plantes. Siquidem suscepturis pretiosum illum donec Rhe-
thesaurum quantum gratulationis & gaudij, num trai-
dimissuris verò quantum mœroris & gemi- ciant: 13
tus hora illa attulerit, quis vñquam exprime-
re poterit? Denique statim ut sancti corporis 22
baiuli nauem introierunt, vniuersa plebs, quæ
diutius sequi non valebat, vnanimiter sese in
terram prosternens, cum ingenti gemitu &
intentâ supplicatione B. Liborij se patrocinio
commendabat, testes quodammodo affectus
sui largos lacrymarum imbres effundens. Par-
modo & hi, qui in citeriore littore expecta-
bant, terræ aduoluti, sacra pignora cum
omni, quo poterant, honore suscipientes, &
gratias agentes Deo, læti cum laudibus de-
duxere.

a ms. Bodecen. Gebalhoha.

b Bauacum, hic Bauaca, oppidum est Hannonia Bauacum
antiquissimum, ac præcipua Romanorum in Neruijs vetus oppi-
statio. Bāvāwē Ptolemaeo, fortè Bāvāwōg, Bagacum dum.
Neruiorum Antonino, viii. Januarij diximus, cum
de Transtiarione reliquiarum S. Mauri Abbatis agere-
mus: pro quo est in tabula Peutingeriana Baca Coner-
uio, pro Bacaco Neruio. Isthic Circiruina visuntur,
ingentium edificiorum fundamenta, nec procul inde
aqueductum vestigia, aliaq[ue] monumenta antiquita-
tis, atque illud ferè præcipuum, quod septem via mili-
tares Romanorum inde ad varias urbes ducunt: qua-
rum quæ celeberrima, quæ per pagum Brunehaule
ducta (restaurata quidam non in eruditii à Brunehilde
Reginâ autumant, quo argumento, ipsi viderint) vul-
gò la Chaussee de Brunault appellatur, & Coloniam
usque tendit, ut in Itinerario Antonini itur, Bagaco,
Vodgo-

Vodgoriacum, Geminiacum, Perniciacum (*melius*
Peruiciacum) Aduacam Tungrorum, Corioual-
lum, Iuliacum, Coloniam: *quorum locorum hac nunc*
nomina sunt, & Gallica, totidem Teutonica: Bauay,
Woudray, Gemblours, Pervvez; Tongeren, Alt-
Falckenborg, Gulich, Colen.

C A P V T I X.

S. LIBORII *corpus Paderbornam*
deportatum.

38. *occurrunt cateruatum* **I**gitur ingressi Saxoniam, præ nimiâ sibi
Vestphali: obuiante turbâ vix gradum mouere po-
terant. Totis tamen nisibus iter accelerantes,
tandem die tertio, id est, quinto Kalendarum
Iuniarum, quo tunc sacra Pentecostes solen-
nitas agebatur, ad desideratam diu Pader-
bornensem ecclesiam peruererunt. A quâ
cùm adhuc tribus distarent millibüs, iuxta
fluum quemdam à Hedraha vocatum, ob
immensam multitudinem, quæ usque ad me-
moratum locum sequi non poterat, in medio
campo Missarum celebrauere solemnia. Quæ
infirmis. antequām finirentur, in eodem loco quin-
sanati: que pariter homines à varijs debilitatibus li-
berati, caussam immensæ admirationis & læ-
titie tantam Dei virtutem videnti populo pre-
buere.

39. Insuper eadem horâ in sæpè memo-
ratâ Paderbornensis monasterij ecclesiâ, cui
talis gloriæ decus per tanta terrarum spatia
affe-